

ΣΤΕ 1389/2016 [Απόρριψη αιτήματος για επανακαθορισμό οριογραμμών αιγιαλού]

Περίληψη

-Ενόψει του ότι επί σειρά ετών η Διοίκηση με συνεχείς ελέγχους εφήρμοσε την οριογραμμή του αιγιαλού στην προαναφερθείσα περιοχή και εξέδωσε διαδοχικώς πράξεις κατεδάφισης των αυθαιρέτων κατασκευών, δεν απαιτείτο ειδικότερη αιτιολογία από την Επιτροπή ως προς την επίπτωση των πράξεων διαμόρφωσης του αιγιαλού στην οριογραμμή που είχε προσδιορισθεί αρχικώς, ήτοι από το έτος 1960. Επομένως, οι λόγοι ακυρώσεως με τους οποίους πλήττονται η νομιμότητα και η επάρκεια της αιτιολογίας του προσβαλλόμενου πρακτικού της Επιτροπής, καθώς και οι συναφείς ισχυρισμοί με τους οποίους προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα στοιχεία των άρθρων 9 και 5 παρ. 4 του ν. 2971/2001, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι. Εξάλλου, ο ειδικότερος ισχυρισμός με τον οποίο πλήττεται η αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης με αναφορά στην τεχνική πληρότητα των διαγραμμάτων του αρχικού καθορισμού και στις συνήθειες αναβάσεις των κυμάτων, είναι επίσης απορριπτέος, διότι το πρακτικό της Επιτροπής προκειμένου να διαπιστωθούν το ύψος της συνήθους ανάβασης του χειμέριου κύματος και η ορθότητα του αρχικού καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού.

-Στην προκειμένη υπό κρίση περίπτωση η Επιτροπή έλαβε υπόψη της όλα τα στοιχεία που είχε στην διάθεσή της (μεταξύ των οποίων και έκθεση Λιμενολόγου) τα αξιολόγησε και έκρινε ότι δεν είναι ικανά να ανατρέψουν τα δεδομένα και την πραγματική κατάσταση της εποχής χάραξης του έτους 1960 και γνωμοδότησε ότι δεν τεκμηριώνονται λόγοι που να δικαιολογούν τον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού στην περιοχή.

-Τα στοιχεία που εκθέτει η Διοίκηση συνοδεύονται από φωτογραφίες και ανταποκρίνονται στα στοιχεία του φακέλου, περιλαμβάνονται δε συνοπτικά και στο πρακτικό της Επιτροπής καθορισμού των ορίων αιγιαλού και παραλίας.

Πρόεδρος: Αγγ. Θεοφιλοπούλου

Εισηγητής: Δ. Βασιλειάδης

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή, όπως συμπληρώνεται με το από 8.10.2012 δικόγραφο προσθέτων λόγων ακυρώσεως, ζητείται η ακύρωση α) του από

- 10.5.2007 πρακτικού της Επιτροπής Καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας του άρθρου 3 του ν. 2971/2001, με το οποίο απορρίφθηκε αίτηση της αιτούσας (αρ. πρωτ. 7456/7.11.2005) περί επανακαθορισμού των οριογραμμών αιγιαλού έμπροσθεν ακινήτου της, που βρίσκεται στο 38,5 χλμ. της παραλιακής οδού Αθηνών - Σουνίου στην περιφέρεια του Δήμου Καλυβίων - Θορικού Ν. Αττικής και β) του 4492/236/4767/264/19.7.2007 εγγράφου της Κτηματικής Υπηρεσίας Ανατολικής Αττικής, με το οποίο ενημερώθηκε η αιτούσα ότι παρέλκει η διενέργεια νέας αυτοψίας, την οποία είχε ζητήσει με τις από 11.6.2007 και 22.6.2007 αιτήσεις.
3. Επειδή, με την Π 377/17.1.2013 δήλωση συνέχισης δίκης οι Βασίλειος Νικολάου Θεοχαράκης, Μαρίνα Δημητρίου Θεοχαράκη, Δέσποινα Βασιλείου Θεοχαράκη και Άννα - Μαρία Βασιλείου Θεοχαράκη νομίμως συνεχίζουν την παρούσα δίκη, εφόσον φέρονται ως εξ αδιαίρετου συγκύριοι του αναφερόμενου στην προηγούμενη σκέψη ακινήτου, το οποίο απέκτησαν από την αιτούσα εταιρεία μετά την άσκηση της κρινόμενης αίτησης δυνάμει του 21466/2.9.2010 συμβολαίου της συμβολαιογράφου Αθηνών Ελ. Κωνσταντινίδου. Εξάλλου, οι ανωτέρω αιτούντες με έννομο συμφέρον ασκούν την κρινόμενη αίτηση, παραδεκτώς δε ομοδικούν, διότι προβάλλουν κοινούς λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι ερείδονται στην αυτή νομική και πραγματική αιτία.
4. Επειδή, κατά το άρθρο 5 παρ. 9 και 10 του ν. 2971/2001, όπως αυτό ίσχυε τον κρίσιμο χρόνο έκδοσης της πρώτης προσβαλλόμενης πράξης, όταν ζητείται από ενδιαφερόμενο ο επανακαθορισμός των οριογραμμών αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, που έχουν κατά την άποψή του καθοριστεί εσφαλμένως κατά το παρελθόν, η Διοίκηση οφείλει να επιλαμβάνεται του αιτήματος, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει συγκεκριμένα κρίσιμα στοιχεία προκειμένου να αποδείξει ότι υπήρξε σφάλμα κατά τον αρχικό καθορισμό των οριογραμμών. Κατ' ακολουθίαν, η παράλειψη της Διοίκησης να αποφανθεί επί αιτήσεως επανακαθορισμού των ορίων αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, συνοδευόμενη από σχετικά στοιχεία, συνιστά παράλειψη οφειλομένης ενεργείας, υποκείμενη σε αίτηση ακυρώσεως, οι δε πράξεις, με τις οποίες η Διοίκηση απορρίπτει για οποιοδήποτε λόγο ή αρνείται να εξετάσει την αίτηση αυτή, έχουν εκτελεστό χαρακτήρα (Σ.τ.Ε. 458/2009, 457/2009, 3860/2006, 1251/2006, 1250/2006 κ.ά.). Συνεπώς, η κρινόμενη αίτηση παραδεκτώς ασκείται κατά του προαναφερθέντος, από 10.5.2007 πρακτικού (α' προσβαλλομένης) της Επιτροπής Καθορισμού των οριογραμμών αιγιαλού - παραλίας και παλαιού αιγιαλού, εφόσον, κατά τα εκτιθέμενα στη σκέψη 10, η από 4.11.2005 αίτηση συνοδευόταν από σχετικά στοιχεία.
5. Επειδή, σε απάντηση των από 11.6.2007 και 22.6.2007 αιτήσεων, με τις οποίες η εταιρεία ΑΚΤΙΟΝ ΑΝΣΤΑΛΤ είχε ζητήσει τη διενέργεια αυτοψίας και την ανάκληση του προαναφερθέντος, από 10.5.2007, πρακτικού της Επιτροπής Καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας απεστάλη το

- 4492/236/4767/264/19.7.2007 έγγραφο της Κτηματικής Υπηρεσίας Ανατολικής Αττικής, με το οποίο γνωστοποιήθηκε στην παραπάνω εταιρεία ότι για το ζήτημα του επανακαθορισμού ελέγχθηκαν τα στοιχεία του φακέλου και εκδόθηκε το ανωτέρω πρακτικό της Επιτροπής και ότι, κατόπιν αυτών, παρέλκει η διενέργεια νέας αυτοψίας στην περιοχή μπροστά από την ιδιοκτησία της. Με το περιεχόμενο αυτό το προαναφερθέν έγγραφο της Κτηματικής Υπηρεσίας Ανατολικής Αττικής έχει πληροφοριακό απλώς χαρακτήρα και, επομένως, απαραδέκτως προσβάλλεται με την κρινόμενη αίτηση (Σ.τ.Ε. 458/2009 σκ. 4, 457/2009 σκ. 4 κ.ά.).
6. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει γνώση από την εταιρεία ΑΚΤΙΟΝ ΑΝΣΤΑΛΤ του προσβαλλόμενου, από 10.5.2007, πρακτικού της Επιτροπής Καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας πριν από την υποβολή των από 11.6.2007 και 22.6.2007 αιτήσεων της προς την Κτηματική Υπηρεσία Ανατολικής Αττικής. Συνεπώς, δοθέντος ότι κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών (1.7-15.9) αναστέλλεται η προθεσμία για την άσκηση αίτησης ακυρώσεως, η κρινόμενη αίτηση, που κατατέθηκε στις 4.10.2007, εμπροθέσμως έχει ασκηθεί κατά του ως άνω πρακτικού.
7. Επειδή, στο άρθρο 3 του ν. 2971/2001 «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις», (Α΄ 285), όπως ίσχυε τον κρίσιμο χρόνο, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την Επιτροπή καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας, στο άρθρο 4 καθορίζονται οι προδιαγραφές των σχετικών διαγραμμάτων για τον καθορισμό των οριογραμμών αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού και επιβάλλεται η σύνταξη από την επιτροπή σχετικής εκθέσεως. Ειδικότερα, ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι «1. Η οριογραμμή του αιγιαλού χαράσσεται από την Επιτροπή του άρθρου 3 ως πολυγωνική γραμμή πλησιέστερη στην πραγματική φυσική γραμμή και απεικονίζεται στο σχετικό διάγραμμα με ερυθρό χρώμα. Οι οριογραμμές της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού απεικονίζονται με κίτρινο και κυανού χρώμα αντίστοιχα [...] 3. Η Επιτροπή του άρθρου 3 παράλληλα με τη χάραξη των οριογραμμών συντάσσει υποχρεωτικά έκθεση, που συνοδεύεται από το σχετικό διάγραμμα». Περαιτέρω, στο άρθρο 5, το οποίο αναφέρεται στη διαδικασία καθορισμού οριογραμμών αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού, ορίζονται τα εξής: «1. Εκτός της δυνατότητας της αυτεπάγγελτης κίνησης της διαδικασίας, όποιος ενδιαφέρεται για τον καθορισμό αιγιαλού και παραλίας, απευθύνεται στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία, η οποία μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την υποβολή σχετικής αίτησης ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο αν έχει ήδη γίνει καθορισμός [...] 3. Η Επιτροπή καθορίζει τις οριογραμμές του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού εντός μηνός από την εισαγωγή της υπόθεσης σε αυτήν και συντάσσει σχετική έκθεση. Η Επιτροπή καθορίζει την παλαιά θέση του αιγιαλού, που υπήρχε μέχρι το έτος 1884 αν υφίστανται κατοχές ιδιωτών, αλλά και προγενέστερα εάν δεν υφίστανται τέτοιες κατοχές, εφόσον η θέση του παλαιού αιγιαλού προκύπτει από ενδείξεις επί του

εδάφους ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία εξαιρουμένων των μαρτυρικών καταθέσεων. 4. [...] 5. Η έκθεση και το διάγραμμα επικυρώνονται, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού (Γ.Ε.Ν.), με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών [βλ. και άρθρο 46 παρ. 21 του ν. 3220/2004, Α΄ 15] και δημοσιεύονται μαζί με την επικυρωτική αυτή απόφαση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η παραπάνω σύμφωνη γνώμη του Γ.Ε.Ν. διατυπώνεται το αργότερο εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών [...] 9. Σε περίπτωση εσφαλμένου καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού ή του παλαιού αιγιαλού ή της παραλίας επιτρέπεται ο επανακαθορισμός κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου. Η διαδικασία για τον επανακαθορισμό κινείται είτε αυτεπαγγέλτως από την Κτηματική Υπηρεσία είτε ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου και προσκόμιση στοιχείων που να αποδεικνύουν το σφάλμα του πρώτου καθορισμού. [...] 10. Η προηγούμενη παράγραφος έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες τα όρια του αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας έχουν καθοριστεί με βάση τον α.ν. 2344/1940». Στο άρθρο 6 του αυτού νόμου ορίζεται ότι «Η Επιτροπή αναζητά και συνεκτιμά όλα τα απαιτούμενα για την ακριβή οριοθέτηση του παλαιού αιγιαλού στοιχεία, τα οποία και παραθέτει στην έκθεσή της, ιδίως φυσικές ενδείξεις (όπως το αμμώδες, ελώδες ή βαλτώδες εκτάσεων συνεχόμενων του αιγιαλού), αεροφωτογραφίες, χάρτες και διαγράμματα διαφόρων ετών, γεωλογικές μελέτες», στο άρθρο 7 προβλέπεται ότι «1. Η Επιτροπή του άρθρου 3 ταυτόχρονα με τον προσδιορισμό και τη χάραξη του αιγιαλού προσδιορίζει και την παραλία, εφόσον κρίνεται απαραίτητο για να εξυπηρετηθεί ο σκοπός της παραγράφου 2 του άρθρου 1. Η παραλία χαράσσεται στο ίδιο διάγραμμα για τον αιγιαλό με κίτρινη πολυγωνική γραμμή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4. 2. Εμπράγματα δικαιώματα ιδιωτών, επί ακινήτων της παραλίας, απαλλοτριώνονται λόγω δημόσιας ωφέλειας με και από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, που επικυρώνει την έκθεση και το διάγραμμα του αιγιαλού και παραλίας κατά την παράγραφο 5 του άρθρου 5, χωρίς να απαιτείται άλλη πρόσθετη διαδικασία για την κήρυξη της απαλλοτρίωσης [...]» και στο άρθρο 9, το οποίο αφορά στα στοιχεία καθορισμού αιγιαλού και παραλίας, ορίζεται ότι «1. Η Επιτροπή για τη χάραξη της οριογραμμής του αιγιαλού και της παραλίας λαμβάνει υπόψη της ύστερα από αυτοψία τις φυσικές και λοιπές ενδείξεις, που επηρεάζουν το πλάτος του αιγιαλού και της παραλίας και ενδεικτικά: α) τη γεωμορφολογία του εδάφους, αναφορικά με κατηγορίες υψηλών και χαμηλών ακτών, τη σύστασή του, καθώς και το φυσικό όριο βλάστησης, β) την ύπαρξη, τα όρια και το είδος των παράκτιων φυσικών πόρων, γ) τα πορίσματα από την εκτίμηση των μετεωρολογικών στοιχείων της περιοχής, δ) τη μορφολογία του πυθμένα, ε) τον τομέα ανάπτυξης κυματισμού σε σχέση με το μέτωπο της ακτής, στ) την ύπαρξη τεχνικών έργων στην περιοχή, που νομίμως υφίστανται, ζ) τις τυχόν εγκεκριμένες χωροταξικές κατευθύνσεις και χρήσεις γης που

- επηρεάζουν την παράκτια ζώνη, η) την ύπαρξη δημόσιων κτημάτων κάθε κατηγορίας που βρίσκονται σε άμεση γειτνίαση με την παράκτια ζώνη, θ) τυχόν υφιστάμενο Κτηματολόγιο και ι) την ύπαρξη ευπαθών οικοσυστημάτων και προστατευόμενων περιοχών. 2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται οι προδιαγραφές και λοιπές λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου». Τέλος, στο άρθρο 12 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1 [...] 4. Αν γίνουν προσχώσεις χωρίς άδεια ή με υπέρβαση της άδειας ή δεν εκτελούνται νόμιμα τα σχετικά έργα, δεν επιτρέπεται η αναχάραξη του αιγιαλού ή της παραλίας. Οι εκτάσεις που δημιουργούνται από τις προσχώσεις αυτές θεωρούνται αιγιαλός».
8. Επειδή, με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 2971/2001, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 3, 4, 5 και 9 του αυτού νόμου, θεσπίζεται διοικητική διαδικασία για τον, κατά δέσμια αρμοδιότητα, καθορισμό της οριογραμμής του αιγιαλού ως φυσικού φαινομένου, δηλαδή της μέγιστης αλλά συνήθους αναβάσεως των χειμερίων κυμάτων σε δεδομένη χερσαία ζώνη. Η διαπίστωση αυτή μπορεί να γίνεται με οποιοδήποτε πρόσφορο, κατά τα δεδομένα της κοινής ή της επιστημονικής πείρας, μέσο, όπως είναι και η αυτοψία των μελών της οικείας επιτροπής καθορισμού ορίων (Σ.τ.Ε. 4513/2009, 2402/2009, 3288/2008, 3615/2007 7μ., πρβλ. και Σ.τ.Ε. 3951/2009, 3923/2008, 3869/2008, 2688/2007, 3778/2004). Περαιτέρω, πλην της περιπτώσεως μεταβολής του αιγιαλού συνεπεία φυσικών φαινομένων, περίπτωση επανακαθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού και, κατά συνεκδοχή, των οριογραμμών της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού, ανακύπτει, όταν αποδεδειγμένα, συνεπεία πλάνης περί τα πράγματα, εχώρησε εσφαλμένος καθορισμός της οριογραμμής αυτής (Σ.τ.Ε. 4513/2009, 3615/2007 7μ.).
9. Επειδή, προβάλλεται ότι το προσβαλλόμενο πρακτικό εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, διότι δεν κοινοποιήθηκαν στην εταιρεία προσηκόντως η από 4.4.2007 πρόσκληση για τη συνεδρίαση της Επιτροπής και η από 10.4.2007 ορθή επανάληψή της με αποτέλεσμα η εταιρεία να στερηθεί της δυνατότητας να διαφωτίσει την Επιτροπή. Όπως ήδη εκτέθηκε, κατά νόμον ο καθορισμός οριογραμμής αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού και παραλίας, κατ' ακολουθίαν και ο έλεγχος της συνδρομής ή μη των προϋποθέσεων για τον επανακαθορισμό, γίνεται κατ' εκτίμηση αντικειμενικών δεδομένων και στοιχείων, που συναρτώνται με φυσικά φαινόμενα, καθώς και τεχνικές και επιστημονικές κρίσεις, δεν συνάπτεται δε με συμπεριφορά και ενέργειες των θιγομένων. Συνεπώς, δεν απαιτείται από το Σύνταγμα κλήση των τυχόν θιγομένων, προς ακρόαση, στην προπαρασκευαστική διαδικασία ούτε επιβάλλεται από τον νόμο η τήρηση του τύπου αυτού. Επομένως, ο ανωτέρω λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος (βλ. Σ.τ.Ε. 1052/2010, 3821/2007, 3820/2007 κ.ά.).
10. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν

τα εξής: Με την απόφαση Δ.12557/7252/24.11.1965 του Υφυπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ τ. Παράρτημα 203) επικυρώθηκαν οι από 24.8.1960, 31.8.1960, 7.9.1960 και 10.12.1960 εκθέσεις της Επιτροπής Καθορισμού Χειμερίου Κύματος, περί καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού στην περιοχή Βουλιαγμένης - Λαυρίου (από 24ο χλμ. έως 58ο χλμ. της οδού Αθηνών - Σουνίου) καθώς και τα συνοδεύοντα τις ανωτέρω εκθέσεις 5 διαγράμματα σε κλίμακα 1:2000. Οι ανωτέρω εκθέσεις της Επιτροπής δημοσιεύθηκαν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως χωρίς όμως τα διαγράμματα. Το έτος 1974, με το 52/29.5.1974 πρωτόκολλο του οικονομικού εφόρου Κρωπίας, που εκδόθηκε σε βάρος του Μ. Κιοσέογλου, διατάχθηκε η κατεδάφιση διαφόρων αυθαιρέτων κατασκευών στην περιοχή Λαγονησίου στο 38,65ο χλμ. της οδού Αθηνών - Σουνίου, ειδικότερα δε η κατεδάφιση περιφράξεων με μανδρότοιχους και συρματοπλέγματα, κτισμάτων (ενός πρόχειρου και ενός μόνιμου), διαμορφώσεων επιφανειών αιγιαλού δια κήπων, κλιμάκων και πλακοστρώσεων, συνολικού εμβαδού 1.040 τ.μ., καθώς και κρηπιδωμάτων 70 μ., οι οποίες εμπίπτουν στον κοινόχρηστο χώρο του αιγιαλού και αποτυπώνονται στο από 9.3.1974 σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα. Επίσης, σε βάρος του Μ. Κιοσέογλου εκδόθηκαν τα από 27.3.1974, 1.4.1974 και 16.6.1976 πρωτόκολλα του ίδιου οικονομικού εφόρου με τα οποία καθορίστηκε αποζημίωση για την αυθαίρετη χρήση του αιγιαλού. Τα ανωτέρω πρωτόκολλα επικυρώθηκαν, μετά την απόρριψη σχετικών ανακοπών, με τις αποφάσεις, αντίστοιχα, 119/1974, 118/1974 και 197/1976 του Ειρηνοδικείου Λαυρίου. Εν συνεχεία, με την απόφαση 873/16.1.1978 του Αναπληρωτή Νομάρχη Ανατολικής Αττικής επικυρώθηκαν εκ νέου η από 31.8.1960 έκθεση και το διάγραμμα της αρμόδιας επιτροπής καθορισμού των ορίων αιγιαλού και παραλίας στην περιοχή Βουλιαγμένης - Λαυρίου (31ο χλμ. έως 40ο χλμ. Αθηνών - Σουνίου), τα οποία δημοσιεύθηκαν με την κυρωτική απόφαση στο ΦΕΚ (Δ' 190). Τον Νοέμβριο του έτους 1999 πραγματοποιήθηκε εφαρμογή της οριογραμμής αιγιαλού στο 38,5ο χλμ. της προαναφερθείσας οδού, όπως η οριογραμμή αποτυπώνεται στο από Οκτώβριο του 1999 τοπογραφικό διάγραμμα σε κλίμακα 1:500 του τοπογράφου μηχανικού Π. Κανάτουλα, το οποίο θεωρήθηκε στις 13.10.1999 από τον Προϊστάμενο του Τεχνικού Τμήματος της Κτηματικής Υπηρεσίας Ανατολικής Αττικής. Στο υπόμνημα του ανωτέρω διαγράμματος σημειώνεται ότι η αποτύπωση έγινε με γεωδαιτικό σταθμό και ότι η εφαρμογή των οριογραμμών αιγιαλού και παραλίας στηρίζεται στην προαναφερθείσα 873/1978 νομαρχιακή απόφαση, στο δε διάγραμμα αποτυπώνονται αναλυτικά οι κατασκευές που είχαν πραγματοποιηθεί αυθαιρέτως εντός του αιγιαλού και της ζώνης παραλίας. Επίσης, εκδόθηκαν τα υπ' αριθμ. 8 και 9/8.5.2000 πρωτόκολλα καθορισμού αποζημίωσης χρήσης αιγιαλού, οι ασκηθείσες δε κατά των εν λόγω πρωτοκόλλων ανακοπές του Μ. Κιοσέογλου και της εταιρείας «ΑΚΤΙΟΝ ΑΝΣΤΑΛΤ» απορρίφθηκαν κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων με τις αποφάσεις 8772/2000 και 1885/2001 του

Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, αντίστοιχα. Εξάλλου, όπως εκτίθεται στη μεταγενέστερη, από 13.11.2001, έκθεση ελέγχου υπαλλήλου της Κτηματικής Υπηρεσίας Ανατολικής Αττικής, κατόπιν αυτοψίας διαπιστώθηκε ότι το προαναφερθέν ακίνητο, στο οποίο είχαν ανεγερθεί οι αυθαίρετες κατασκευές, είχε μεταβιβασθεί το έτος 1993 στην εταιρεία «ΑΚΤΙΟΝ ΑΝΣΤΑΛΤ», ότι το κύριο κτίσμα βρίσκεται εκτός του αιγιαλού, ότι οι λοιπές κατασκευές στον αιγιαλό (τμήματα κτισμάτων, μάνδρες, μύλοι, διαμορφώσεις) είναι παλαιές και ότι οι τελευταίες αυτές κατασκευές, που περιγράφονται αναλυτικά στην έκθεση κατά θέση και εμβαδόν, είχαν επιστρωθεί με πλάκες και διαφοροποιήθηκαν σε ορισμένα σημεία. Επακολούθησαν το 1/14.11.2001 πρωτόκολλο του προϊσταμένου της Κτηματικής Υπηρεσίας Αν. Αττικής, με το οποίο αποβλήθηκε η ανωτέρω εταιρεία από έκταση δημοσίου κτήματος εμβαδού 1.233 τ.μ. στην προαναφερθείσα θέση, καθώς και το 7/14.11.2001 πρωτόκολλο του ίδιου οργάνου με το οποίο διατάχθηκε η κατεδάφιση των αναφερομένων στο πρωτόκολλο αυθαιρέτων κατασκευών. Κατά του τελευταίου αυτού πρωτοκόλλου η εταιρεία «ΑΚΤΙΟΝ ΑΝΣΤΑΛΤ» άσκησε αίτηση ακυρώσεως, η οποία απορρίφθηκε με την απόφαση 3421/2004 του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η εν λόγω εταιρεία υπέβαλε στη συνέχεια προς την Κτηματική Υπηρεσία Ανατολικής Αττικής την από 4.11.2005 αίτηση (αριθμ. πρωτ. 7456/585/7.11.2005), με την οποία ζήτησε τον επανακαθορισμό της οριογραμμής αιγιαλού στην προαναφερθείσα θέση κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 παρ. 9 του ν. 2971/2001, συνυπέβαλε δε και την από 6.2.2003 «έκθεση πραγματογνωμοσύνης» του λιμενολόγου - πολ. μηχανικού Ευστρ. Ανδριάνη και ισχυρίσθηκε ότι βάσει της έκθεσης αυτής η επικυρωθείσα με την 873/16.1.1978 απόφαση του Νομάρχη έκθεση της Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού συνετάγη κατά παράβαση των σχετικών οδηγιών και διατάξεων και κατά πλάνη περί τα πράγματα για τους εξής λόγους: α) δεν είναι εφικτή η εφαρμογή των γραμμών του αιγιαλού που καθορίσθηκαν με την από 31.8.1960 έκθεση της Επιτροπής, ιδίως στα τμήματα με έντονο φυσικό ανάγλυφο, με απότομα βραχώδη πρανή και με βάση το 1587/1960 τοπογραφικό διάγραμμα σε συνεχείς καμπύλες, χωρίς εξαρτήσεις από το υπάρχον φυσικό υπόβαθρο, χωρίς να αναφέρονται τα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη σε σχέση με τη μορφολογία του εδάφους και χωρίς να απεικονίζονται υψομετρικές καμπύλες, β) σε ορισμένες θέσεις (Α και Β) οι κυματισμοί δεν μπορούν να φθάσουν πάνω από την στάθμη της θάλασσας σε υψόμετρο μεγαλύτερο των 3,50 μ. και 1,65 μ., αντίστοιχα, γ) η γραμμή του αιγιαλού χάραχθηκε προδήλως εσφαλμένα, χωρίς να ληφθούν υπόψη η γεωμορφολογία του εδάφους και οι υψομετρικές διαφορές και ότι ο καθορισμός του αιγιαλού πρέπει να γίνει σύμφωνα με τα στοιχεία που ορίζονται στη κ.υ.α. 1089532 π.ε./8205π.ε./Β0010/2005 (Β' 595). Η αρμόδια επιτροπή αφού διενήργησε αυτοψία και έλαβε υπόψη τα στοιχεία του φακέλου έκρινε με το από 10.5.2007 πρακτικό ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ν. 2971/2001 για τον

επανακαθορισμό της οριογραμμής του αιγιαλού στην περιοχή για την οποία υποβλήθηκε η ανωτέρω αίτηση. Εν συνεχεία, μετά την έκδοση του πρακτικού της Επιτροπής, η αυτή εταιρεία υπέβαλε και τις από 11.6.2007 και 22.6.2007 αιτήσεις με τις οποίες ζήτησε τη διενέργεια νέας αυτοψίας και την ανάκληση του πρακτικού της Επιτροπής, στις αιτήσεις δε αυτές απάντησε η Κτηματική Υπηρεσία Ανατολικής Αττικής με το 4492/236/4767/264/19.7.2007 έγγραφο της, το οποίο, κατά τα προεκτεθέντα, προσβάλλεται απαραδέκτως ελλείψει εκτελεστότητας.

11. Επειδή, στο προσβαλλόμενο, από 10.5.2007, πρακτικό αναφέρεται ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία: α) την από 4.11.2005 αίτηση της εταιρείας ΑΚΤΙΟΝ ΑΝΣΤΑΛΤ, β) τα στοιχεία χάραξης του αιγιαλού - παραλίας στην ευρύτερη περιοχή από το 31,5ο χλμ. έως το 41ο χλμ. της λεωφόρου Αθηνών - Σουνίου και στη συγκεκριμένη θέση (38,5ο χλμ.), γ) το 7/14.11.2001 πρωτόκολλο κατεδάφισης αυθαιρέτων κατασκευών, δ) τα υφιστάμενα στοιχεία, ήτοι τους χάρτες και τα διαγράμματα αποτύπωσης της υφιστάμενης κατάστασης της περιοχής σε σύγκριση με το διάγραμμα καθορισμού οριογραμμής αιγιαλού, από τα οποία προκύπτει ότι στην περιοχή δεν έχει επέλθει μεταβολή στη θέση της ακτογραμμής και δεν υπάρχουν στοιχεία που να δικαιολογούν αλλοίωση υψομετρικής κατάστασης ή εσφαλμένη χάραξη ή πλάνη στην εκτίμηση των πραγμάτων κατά την αρχική χάραξη του έτους 1960, ε) τη διενεργηθείσα στις 18.4.2007 αυτοψία των μελών της Επιτροπής στην περιοχή, κατά την οποία επικρατούσαν ομαλά καιρικά φαινόμενα και η ανάβαση του κύματος ήταν η συνήθης, στ) τα στοιχεία που ορίζονται στην κ.υ.α. 1089532 π.ε./8205π.ε./Β0010/2005 και ζ) το γεγονός ότι στην περιοχή αυτή υπάρχουν παρανόμως κατασκευασθέντα τεχνικά έργα τα οποία δεν λαμβάνονται υπόψη, διότι ο αιγιαλός πρέπει να καθορίζεται ή να επανακαθορίζεται στο αρχικό φυσικό του όριο, που είναι δυνατόν να αναγνωρισθεί ή που προκύπτει από άλλα στοιχεία. Με βάση τα παραπάνω στοιχεία και τις διαπιστώσεις της αυτοψίας η Επιτροπή έκρινε ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ν. 2971/2001 για τον επανακαθορισμό του αιγιαλού στη συγκεκριμένη θέση. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, η απόρριψη της από 4.11.2005 αίτησης της εταιρείας ΑΚΤΙΟΝ ΑΝΣΤΑΛΤ από την αρμόδια Επιτροπή στηρίζεται στις διατάξεις του ν. 2971/2001 και αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς. Περαιτέρω, ενόψει του προεκτεθέντος ιστορικού, από το οποίο προκύπτει ότι επί σειρά ετών η Διοίκηση με συνεχείς ελέγχους εφήρμοσε την οριογραμμή του αιγιαλού στην προαναφερθείσα περιοχή και εξέδωσε διαδοχικώς πράξεις κατεδάφισης των αυθαιρέτων κατασκευών, δεν απαιτείτο ειδικότερη αιτιολογία από την Επιτροπή ως προς την επίπτωση των πράξεων διαμόρφωσης του αιγιαλού στην οριογραμμή που είχε προσδιορισθεί αρχικώς, ήτοι από το έτος 1960. Επομένως, οι λόγοι ακυρώσεως με τους οποίους πλήττονται η νομιμότητα και η επάρκεια της αιτιολογίας του προσβαλλόμενου, από 10.5.2007 πρακτικού της Επιτροπής, καθώς και οι

- συναφείς ισχυρισμοί με τους οποίους προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα στοιχεία των άρθρων 9 και 5 παρ. 4 του ν. 2971/2001, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι. Εξάλλου, ο ειδικότερος ισχυρισμός με τον οποίο πλήττεται η αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης με αναφορά στην τεχνική πληρότητα των διαγραμμάτων του αρχικού καθορισμού και στις συνήθειες αναβάσεις των κυμάτων, είναι επίσης απορριπτέος, διότι το πρακτικό της Επιτροπής συνετάγη κατόπιν αυτοψίας των μελών της Επιτροπής προκειμένου να διαπιστωθούν το ύψος της συνήθους ανάβασης του χειμέριου κύματος και η ορθότητα του αρχικού καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού.
12. Επειδή, προβάλλεται ότι το προσβαλλόμενο πρακτικό είναι ανατιολόγητο, διότι κατά την αυτοψία δεν παρέστη εκπρόσωπος της εταιρείας και τα μέλη της Επιτροπής δεν εισήλθαν στην ιδιοκτησία την οποία αφορούσε η αίτηση επανακαθορισμού, με αποτέλεσμα να μην πραγματοποιηθεί κατ' ουσίαν, αυτοψία παρά το ότι σε ορισμένα σημεία της ιδιοκτησίας υφίστανται βραχώδη πρανή με μεγάλες κλίσεις και υψομετρικές διαφορές. Στο πλαίσιο του αυτού λόγου ακυρώσεως προβάλλεται, περαιτέρω, ότι κατά παράβαση του νόμου η Επιτροπή δεν προέβη σε επαναχάραξη της οριογραμμής του αιγιαλού στα βραχώδη πρανή σε θέση που να ανταποκρίνεται στο ύψος του θαλάσσιου κύματος. Στην προκειμένη όμως περίπτωση, από το προσβαλλόμενο πρακτικό προκύπτει ότι η Επιτροπή διενήργησε αυτοψία στην περιοχή, ότι ελήφθησαν υπόψη τα στοιχεία που προβλέπονται στην κ.υ.α. 1089532 π.ε./8205π.ε./Β0010/2005, ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη την υφιστάμενη κατάσταση καθώς και τα στοιχεία του φακέλου, ότι συνέκρινε τα στοιχεία αυτά με τους χάρτες και τα διαγράμματα του αρχικού καθορισμού και ότι, κατόπιν αυτών, έκρινε ότι στην περιοχή δεν έχει επέλθει μεταβολή στη θέση της ακτογραμμής και δεν υπάρχουν στοιχεία που να δικαιολογούν αλλοίωση υψομετρικής κατάστασης ή εσφαλμένη χάραξη του αιγιαλού. Συνεπώς, το προσβαλλόμενο πρακτικό της Επιτροπής αιτιολογείται επαρκώς και ο περί του αντιθέτου λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, κατά το μέρος δε με το οποίο αμφισβητείται η διενέργεια «ουσιαστικής» αυτοψίας από την Επιτροπή, ο σχετικός ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως αναπόδεικτος, εφόσον στο πρακτικό βεβαιώνεται ότι διενεργήθηκε αυτοψία στις 18.4.2007, κατά την οποία μάλιστα επικρατούσαν στην περιοχή ομαλά καιρικά φαινόμενα και η ανάβαση του κύματος ήταν η συνήθης.
13. Επειδή, στο άρθρο 25 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), ορίζεται ότι «1. Επιτρέπεται η υποβολή πρόσθετων λόγων με δικόγραφο που κατατίθεται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 19 παρ. 1 και κοινοποιείται, επί ποινή απαραδέκτου, δεκαπέντε τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση, με επιμέλεια εκείνου που άσκησε το ένδικο μέσο [...] Η παράγραφος 6 του άρθρου 21 έχει εφαρμογή και στην περίπτωση αυτή. 2. Υπομνήματα των διαδίκων κατατίθενται στη Γραμματεία έξι πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση. Ο Πρόεδρος μπορεί να επιτρέψει την υποβολή υπομνημάτων από τους διαδίκους

μέσα σε προθεσμία που τάσσεται από αυτόν για την ανάπτυξη όσων έχουν εκτεθεί στο ακροατήριο». Όπως προκύπτει από τη διάταξη του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 25 του π.δ. 18/1989, με το υπόμνημα που κατατίθεται μετά από τη συζήτηση στο ακροατήριο, μέσα στην προθεσμία που χορηγείται από τον Πρόεδρο, είναι επιτρεπτή η ανάπτυξη όσων έχουν ήδη εκτεθεί στο ακροατήριο. Εν προκειμένω, από το σχετικό αποδεικτικό επιδόσεως που προσκόμισαν οι αιτούντες προκύπτει ότι το από 8.10.2012 δικόγραφο προσθέτων λόγων ακυρώσεως επιδόθηκε στην «Αντιπεριφέρεια Ανατολικής Αττικής της Ν. Αυτοδιοίκησης Αν. Αττικής», το δε Δημόσιο με το από 30.1.2013 υπόμνημα που κατατέθηκε μετά τη συζήτηση, εντός της χορηγηθείσης από την Πρόεδρο του Δικαστηρίου προθεσμίας, ισχυρίζεται ότι ο προβαλλόμενος με το δικόγραφο αυτό λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος, διότι το δικόγραφο προσθέτων λόγων δεν κοινοποιήθηκε στον Υπουργό Οικονομικών 15 πλήρεις ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Εφόσον, όμως, το Δημόσιο παρέστη και δεν αντέλεξε κατά τη συζήτηση, η τυχόν μη κοινοποίηση του δικογράφου δεν μπορεί, κατά τα ανωτέρω, να προβληθεί το πρώτον με υπόμνημα που κατατίθεται μετά τη συζήτηση της υπόθεσης (άρθρα 25 παρ. 1 και 2, 21 παρ. 6 του π.δ. 18/1989, πρβλ. Σ.τ.Ε. 353/2013, 453/2009, 2890/2007, 979/1994).

14. Επειδή, με το προαναφερθέν, από 8.10.2012, δικόγραφο προσθέτων λόγων ακυρώσεως επαναλαμβάνεται κατά βάση το περιεχόμενο της από 4.11.2005 αίτησης της εταιρείας ΑΚΤΙΟΝ ΑΝΣΤΑΛΤ προς την Κτηματική Υπηρεσία Ανατολικής Αττικής και προβάλλεται ότι η αιτιολογία του προσβαλλόμενου πρακτικού της Επιτροπής παρίσταται ανεπαρκής και παράνομη, καθώς δεν ελήφθη υπόψη η τεχνική έκθεση του λιμενολόγου – πολ. μηχανικού Ε. Ανδριάνη που είχε συνυποβληθεί με την αίτηση προς τη Διοίκηση. Στο από 21.11.2012 έγγραφο της Κτηματικής Υπηρεσίας Ανατολικής Αττικής, με το οποίο διαβιβάσθηκαν οι απόψεις της Διοίκησης στο Συμβούλιο της Επικρατείας, εκτίθενται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «[...] Γ. Η έκθεση από τον Λιμενολόγο [...] συντάχθηκε τον Φεβρουάριο του 2003, ήτοι 40 χρόνια μετά την χάραξη και επομένως οι διαπιστώσεις του αφορούν το 2003 και είναι επομένως αδύνατο να γνωρίζει την πραγματική κατάσταση κατά τον χρόνο χάραξης. Περιορίζει και εντοπίζει το πρόβλημα χάραξης σε δύο σημεία, αυτά των Α και Β και αιτιολογεί ότι λόγω των απότομων κλίσεων το κύμα δεν μπορεί να αναρριχηθεί εκεί που έχει χαραχθεί ο αιγιαλός το 1960. Είναι όμως γεγονός ότι το υψόμετρο αυτό διαπιστώθηκε το έτος 2002 [...] ενώ από κανένα σημείο της έκθεσης δεν προκύπτει ή γίνεται νύξη για το πριν του έτους 2002 υψόμετρο. Γεγονός όμως αναμφισβήτητο είναι ότι στα σημεία αυτά (Α και Β) και αυτό φαίνεται ξεκάθαρα στις φωτογραφίες που επισυνάπτονται στο παρόν, υφίσταται παράνομο τεχνικό μπάζωμα με φερτό υλικό και εμφύτευση διαφόρων δενδρυλλίων και διαφόρων φυτών (κατά την έκθεση με “υπερδεκαετή διάρκεια ζωής”) πριν ασφαλώς από την σύνταξή της, ήτοι πριν

το έτος 2003. Αυτό το τελευταίο όμως δεν αποδεικνύει το πραγματικό ύψος του πρανούς στα εν λόγω σημεία το έτος 1960 ή έστω το 1978. Δ. Έργο της Επιτροπής στους επανακαθορισμούς είναι μετά από αυτοψία και ενδελεχή μελέτη των στοιχείων που διαθέτει να κρίνει και να γνωμοδοτήσει εάν τεκμηριώνονται οι λόγοι που να δικαιολογούν τον επανακαθορισμό των ορίων του αιγιαλού, παραλίας κ.λπ. Στην προκειμένη υπό κρίση περίπτωση η Επιτροπή έλαβε υπόψη της όλα τα στοιχεία που είχε στην διάθεσή της (μεταξύ των οποίων και η έκθεση του Λιμενολόγου) τα αξιολόγησε και έκρινε ότι δεν είναι ικανά να ανατρέψουν τα δεδομένα και την πραγματική κατάσταση της εποχής χάραξης του έτους 1960 και γνωμοδότησε ότι δεν τεκμηριώνονται λόγοι που να δικαιολογούν τον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού στην περιοχή του θέματος αφού: 1) Από την αυτοψία προέκυψε παράνομη βία και σε μεγάλο μέγεθος προσβολή και αλλοίωση τόσο της κοινόχρηστης χερσαίας ζώνης όσο και της θάλασσας με έργα που κατασκευάστηκαν στο παρελθόν (βλ. Πρωτόκολλο Κατεδάφισης 52/1974) από τον Κιοσέογλου δικαιοπάροχο της ΑΚΤΙΟΝ ΑΝΣΤΑΛΤ όσο και από την προσφεύγουσα (βλ. 7/2001 ομοίως [...] Πρωτόκολλο Κατεδάφισης), το μέγεθος και το είδος των οποίων εμφανίζεται στο φωτογραφικό υλικό που επισυνάπτεται. Αυτά επομένως τα έργα, ως παράνομα δεν λαμβάνονται υπόψη σε επανακαθορισμό. 2) Διαπιστώθηκε το τεχνητό παράνομο μπάζωμα στα σημεία Α και Β με φερτά υλικά και την εμφύτευση δενδρυλλίων και άλλων φυτών. 3) Από τις δειγματοληπτικές μετρήσεις που έκανε η Επιτροπή στον υπό κρίση χώρο διαπίστωσε, όπου αυτό ήταν δυνατό, ότι ακόμη και σήμερα στο έδαφος εφαρμόζεται το όριο του αιγιαλού που χάραχθηκε το έτος 1960. Αυτό το τελευταίο επιβεβαιώνεται και από την έκθεση (Λιμενολόγου), όπου στην σελίδα 6 τελευταίο εδάφιο αναφέρεται “ότι είναι εφικτή σε μεγάλο μέρος του μετώπου της ιδιοκτησίας αυτής και μάλιστα με ικανοποιητικό βαθμό ακριβείας...” η εφαρμογή στο έδαφος της γραμμής του αιγιαλού [...]». Τα ανωτέρω στοιχεία που εκθέτει η Διοίκηση συνοδεύονται από φωτογραφίες και ανταποκρίνονται στα στοιχεία του φακέλου, περιλαμβάνονται δε συνοπτικά και στο πρακτικό της Επιτροπής καθορισμού των ορίων αιγιαλού και παραλίας, το περιεχόμενο του οποίου παρατίθεται στη σκέψη 11. Με τα δεδομένα αυτά το προσβαλλόμενο πρακτικό της Επιτροπής αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς, ο περί του αντιθέτου δε λόγος ακυρώσεως, που προβάλλεται με το δικόγραφο προσθέτων λόγων ακυρώσεως, είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

15. Επειδή, με το ίδιο δικόγραφο προσθέτων λόγων προβάλλεται, τέλος, ότι το πρακτικό της Επιτροπής εκδόθηκε κατά πλάνη περί τα πράγματα, αφού δεν είναι λογικά δυνατόν η ανάβαση του κύματος να υπερβαίνει σε υψόμετρο το 1,65 μ. καθώς και τα 3,5 μ. πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας, ήτοι τα απότομα βραχώδη πρανή της ιδιοκτησίας των αιτούντων. Κατά τα εκτεθέντα στη σκέψη 8, πλην της περίπτωσης μεταβολής του αιγιαλού συνεπεία φυσικών φαινομένων, περίπτωση επανακαθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού

ανακύπτει, όταν αποδεδειγμένα εχώρησε εσφαλμένος καθορισμός της οριογραμμής αυτής, συνεπεία πλάνης περί τα πράγματα. Στην προκειμένη περίπτωση η Επιτροπή βεβαιώνει στο προσβαλλόμενο, από 10.5.2007, πρακτικό ότι κατόπιν επιτόπιας αυτοψίας διαπίστωσε ότι δεν συνέτρεξε πλάνη περί τα πράγματα, ότι στην περιοχή δεν μεταβλήθηκαν τα δεδομένα του αρχικού καθορισμού και, ακόμη, ότι δεν ελήφθησαν υπόψη για τη διαμόρφωση της κρίσης της τα τεχνικά έργα και οι λοιπές κατασκευές που ανεγέρθησαν αυθαιρέτως και επηρεάζουν την ανάβαση των κυμάτων. Συνεπώς, ο ανωτέρω λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι το προσβαλλόμενο πρακτικό εκδόθηκε κατά πλάνη περί τα πράγματα, πρέπει να απορριφθεί ως αναπόδεικτος.

16. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί.